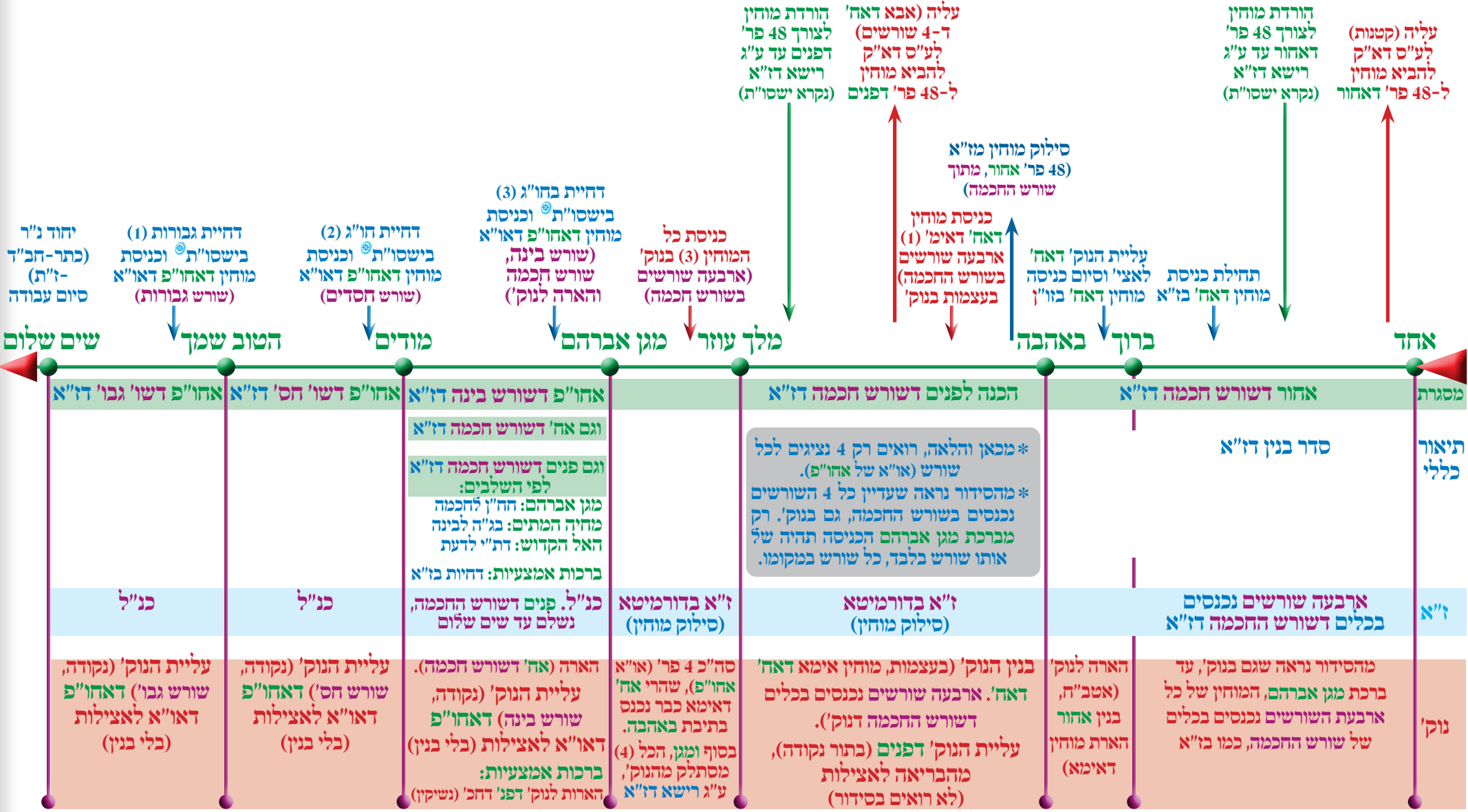

סדר בנין זו"ן במהלך התפילה (כריעות וזקיפות)

הלק התוספות - תשפ"א-ב' סדר בנין זו"ן במהלך התפילה (במסגרת כריעות וזקיפות)

מקורות

נה"ש דף ט' סע"ג. דף מ"ו ע"א אות ט"ו.
עלי נהר דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
שערי רמזים ח"ב סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב. מעיל אליהו דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
באתי לגני ח"א דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב), דף ע' ע"א. שמן ששון פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצ"ח דף ל"ז השד"ה אות ו'.

כלומר, דחיות ע"ג רישא דז"א, ובה מתעשר נה"ש דף ט' ודף מ"ו (ענ"ה דף מ"ח, השד"ה אות פ"ה). ע"י שע"ר ח"ב ש' קנ"ו (יחוד שים שלום).

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם <ה"ג> שביסוד, הם
המ"ן שבה ו**מנצפך** <ביסודה>

ולוקחת הנוק' כ"ב אתון מז"א <דינים>, [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם <כ"ב אתון>
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה <ביסודה>, הנקרא ירושלים

באהבה

יכוין למסור עצמו עק"ה

סקילה	י	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	ג	ולייחדם ע"י	י	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק¹ דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הנז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה <לחש>

<חכמה-חזרה> דזו"ן

<במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים>

מדרגה ז'
ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא
זו"א.

מדרגה ה' וז'
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א.
אותיות
מספר
יוד ה' ואו ה'
יוד ה' ואו ה'

מדרגה ג' וז'
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א,
ויש"ס, ויעקב.

מדרגה ב' שהיא ד'
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות <אבד"ו>

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודפ' ס"ח ואילך יש"ב.
[ע"י באתי לגני ח"א דף צ' רע"ב, ב' צירים וב' דלתות נעשה בפועל באטב"ח <לר"ף>].

1. ע"י ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. ע"י גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז לרף כ"ט ע"א, בחי' הפנים יעלו רק בתיבת באהבה, למחרת.
ומי שעולה לאחר ק"ש, הם ב"ע דאצילות החדשים, של היום.

נה"ש דף מ"ו ע"א אות ט"ו

מן גם אפשר לומר כי המוחין דאימא הם המוחין דו"ק
 דג"ר דו"ק כנ"ל והמוחין דאבא הם מוחין דג"ר
 דג"ר דו"ק וכנגדם נמשכים מוחין כפולים לבריאה דאליהם
 והם ממש דוגמת תפילין יד שהיא בבריאה ותפילין דראש
 באליהם וכל א' מלוה בפ"ע הוי"ה שלימה כלולה ממוחין
 דא"א. הארבעה פ"ב דרס"ח ניטלין הנכרין ועולים בשמש
 הם בירורי ארבע טק' דב"ן הפ"ב בירורי טק' דג' דכורין
 עתיק ואבא וז"ל שסם תלקי הב"ן המחובר עם הא"ס
 שנגופס שבדכורין והס"ג חלקי בירורי הב"ן דטק' דשתיק
 ואימא וטק' דז"ל הכוללם. והמ"ה בירורי הב"ן דלגין
 וש"ס ויעקב והב"ן בירורי הב"ן דא"א ותבונה ורחל
 המוחין דו"ק דגדלות הנמשכים בק"ס שהם די"ז דע"ב
 ס"ג מ"ה ב"ן ר' מוחין חו"ב וחז"ל דחכמה וד' אה"י מלאים
 ד' מוחין חו"ב וחז"ל דבינה נראה כי הו"י אה"י מלאים הם
 מוחין דחכמה דארבעה פרטופים שבכמה שהם עתיק וטקביה
 וא"א וטק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין
 דבינה דפרטופים כמזכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה
 מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטופים כמזכר לחלקי המ"ה
 שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנבירות דדעות דחלקי הב"ן
 דפרטופים כמזכר :

ענ"ה דף צ"ה ע"ב השד"ה אות כ"ב

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל,
 אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה.
 ועב"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא
 שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק
 דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י
 וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר
 נהר שלום הנ"ל דף מ' [בגד"מ דף מ"ו ע"א] כב,
 לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר
 הכוונה שאנחנו מכוונים הוא כשורש החכמה הנק'
 עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות
 דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לבד, לא
 ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לבד, לא ד' אה"י,
 ואהו"ה ואה"ו לבד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז
 בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות
 וזקיפות דעמידה אז יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אה"י בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש
 ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש
 בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ז' סוף ע"א ורע"ב [בגד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך
 הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית
 נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם וז"ל ואחר שנתקנים
 דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לרכו"ן דמוח בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין
 מחכמה לבינה וחז"ל דכתר גשורים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש
 שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמביא בדחיית כל המוחין בעמידה בהגדול הגבור והנורא
 לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

ענ"ה דף פ"ב ע"ב השד"ה אות י'

י. שד"ה: ביום שבועות בברכת מגן אברהם וכו'. ומ"ש בתיבת אחד בסידור החול להמשיך הו"ק דאימא
 לחו"ב חו"ג דכתר הוא בק"ש שאין אחריה עמידה כגון ק"ש שעל המטה ושל הקרבנות שאין אנחנו
 ממשיכין הג"ר (מכת").

אבל ענין הנסירה הוא רק לנקודת האהבה
 דהכל היושבת באהבה דז"ה ודבוקה עמו
 אהבה מטעם שלא יינקו חסם ההוליו ואחר
 שנצניח צו"ה ננסר כל האהבה שהם לאכ ורחל
 שהיא פליון דהכל נקרא ע"ש לאכ והיא רחל
 העליונה ובייך צב נסירה משל"ה בנקודת
 הפנים דהכל ונכ"ש צפרנפוי יעקב אין שייך
 נסירה כי יעקב עומד אחריו נגד פני ז"ה
 ואינו דבוק עם ז"ה וכן נקודת הפנים דהכל
 היא יושבת בפנים דז"ה צמוד תשיי ונקשרת
 בצדוהו כשמאלי אבל אין צב דבוק ולא שייך
 צב נסירה אלה נצניח ונגדלת צמלך עוזר עיי
 מוחין דפנים דאימא ועיון בהכנת השמים ע"ה
 שער ל"ד פ"ב וביע"ה מהמגיב נר"ו :

דחקירה ב' אם נכנסין צנוקי צמלך

עוזר ג' ללמים כולם או
 רק חכמה דכח שצבם ודאי שאין נכנס רק
 חכמה דכח דאר"פ דפנים ודפנים דאחי חכ
 מוכרה מהסידור שברי כשמסתלקין המוחין
 מהנוקי כחוצ צסידור שמתמטפת הנוקי ויורדת
 עד כנגד החזק דז"ה וזה מוכנה להיות רק
 בהכמה דכח יען שצכריעה אי נמשך ויק דאחי
 דאחי ודאחי דפנים לז"ה וממנו נמשך הארכ
 לנוקי דצניח דכח ולהעלותה עד היסוד דז"ה
 כנ"י וכיוצא בזה כתוב צמודים ובכסוב שמך
 צנוקי דחוי"ג דכח יעו"ש ואם נאמר שגכנסו
 צמלך עוזר כל המוחין אי"כ כשנתמטפת הנוקי
 נשאר כל כד' סוגים עד החזק או עד היסוד.
 ואיך מכונים להעלותם עד היסוד ואח"כ עד
 הנו"ה ועד החזק אלא ודאי כמ"ש שכל הוא
 בהכמה דכח דאר"פ דפנים ודפנים דאחי
 ונגדלת נקודת הפנים דחכמה דכח דנוקי
 דז"ה דוקא וביע"ה מהמגיב נר"ו :

דק"ל שאלה צמלך עוזר ומושיע ומגן

שהוא לצנות נקודת הפנים
 דהכל כשנכנסין בהוכה המוחין דפנים אם הוא
 כל המוחין דפנים הבאים מאח"ה השויכים
 לז"ה ולנוקי כולם נכנסין להגדילם לפי שעה
 ואח"כ מסתלקין ונכנסין צו"ה עיי הכריעות
 ובזקיפות, או נאמר שאין נכנס לצניח הפנים
 דנוקי רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אבל
 מוחין דפנים דאצא נשאר ע"ג רישא דז"ה
 ואח"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל
 צו"ה עיי סדר הכריעות ובזקיפות ומאיר אל
 הנוקי להגדילם פ"ה עד החזק ביע"ה :

תשובה כתוב בהכנת השמים זיע"ה
 צפ"ח

קד"ו שאלה כתוב צסידור צתיבת אחד
 להמשיך ויק דגדלות דאימא
 לחצ"ד חג"ה דחוי"צ דכח דחוי"צ דנכ"י
 דצניח דז"ה ובטמיהה עד צאכצב נמשך ג"ר
 דאימא וג"ר ווי"ק דאצא יעו"ש לפי"ז צתיבה
 צאכצב שמתלקים המוחין מז"ה ועומדים ע"ג
 ראשו ולנס דהצונח נכנס צנוקי לצורך הכסירה
 וללם דיש"ם נשאר ע"ג רישא דז"ה. אי"כ
 כשעולה ללם דיש"ם למי"ן לצורך הפנים. עולה
 ללם דחוי"צ חוי"ג דכח דיש"ם כדי להמשיך
 ג"כ מוחין דפנים דחוי"צ חוי"ג או נאמר שאין
 מסתלק ועולה למי"ן אלא לל"ם דחכמה דכח
 דיש"ם שהיא בעוקה עוד ל"ל כשורדים צי
 ללמי המוחין דאר"פ דפנים ויורד עמהם לנס
 דיש"ם שהוא פנים דאחי שעלה למי"ן אם
 נכנסין כולם צנוקי צמלך עוזר ואח"כ הוזרין
 ומסתלקים ע"ג רישא דז"ה ונכנסין צכריעות
 וזקיפות דכללות הטמיהה אחד לאחד או
 נאמר שורדים כולם ע"ג רישא דז"ה ורק
 ללם דחכמה דכח הוא כנכנס צמלך עוזר
 לצנות הפנים דנוקי ואח"כ מסתלק ע"ג רישא
 דז"ה ונכנס כל אחד בזמנו כמ"ש צסידור
 וביע"ה :

תשובה לחקירה הא' כתוב בספר "עלי נכרי"

אות מ"ה (דמ"ו ע"ב) וז"ל יש
 להכריח שמתלקין המוחין דאחי דחוי"צ חוי"ג
 דכח ועולים כולם צמוד מי"ן להמשיך מוחין
 דפנים שלהם דאל"כ כי"ל נמשכין מוחין דפנים

צבוב וכו' והוא הנכון אמנם ל"ל וכו' שהארת
 החצ"ד היא היוצאת מהצניע לח"ת ומח"ת
 למלכות לא החצ"ד עלתם עכד"ק ומ"מ כחן
 שצבדורים שצידונו לא נמלא סדר זה אין
 לשנות בסידורים אבל יביח סדר זה יחליו
 בכלל בהמשכה עד שתגיע בהארה למלכות
 וכו' ע"ל :

קמ"ב) שאלה כחוצ צבדמה רחבי
 [ד"ס ע"ג] וז"ל בארץ
 כי ייקר כל הטורה הוא לתקן מוח החכמה
 לאט לאט צפרות ואחר שתקנו הדו"ג שבו אז
 אח"כ ממנו מתפשטים הארת כל המוחין בכללות
 לדבר ונוקי דמיה צינה ודחוי"ג ונתקנים גם
 הם כפי שיטור הנתקן צדו"ג דחכמה וכו' הוא
 כמו סדר תיקון ד' עולמות אצ"ע אין נתקנו
 ונתחמו זמ"ן וכו' כמבואר כ"ז צ"י הכונות
 צבנה ד' כריכות וד' זקופות עכד"ק לפ"י
 לדין להבין מ"ש צבדור צכריעות חקופות
 דמגן הצרכס להמשיך ו"ק או ג"ר דצינה דכח
 וכן צמידים ו"ק וג"ר דחסדים דדעה דכח
 וכן צבטוב שגן ו"ק וג"ר דגבורות דדעה דכח
 וצבולס כחוצ להמשיך לז"ל המשכה זו מהיבין?
 אם היא מחכמה דכח לצינה ודחוי"ג דכח
 כמ"ש צבדמה כנ"ז או נאמר שמתקרא נתקן
 מוח החכמה וכו' השאר כלולים צו אבל כשנמשכו
 ועמדו ע"ג רישא דז"ל נתפשטו זמ"ן ועמדו
 ע"ג ראשו כל אחד צפ"ע ואח"כ צכריעות וזקופות
 ממשיכין מכם אחת לאחת כי מ"ש צבדור
 להמשיך מזה אין ככרע כ"כ כו"ע"ל :

תשובה צחינה באהבה עולים רפ"ח
 דא"פ דפנים עד ע"צ ס"ג דא"ק
 ונתקנים ואח"כ יורדין כמוחין דפנים כולם
 ונתנים לחכמה דכח וכבר נתקן מוח חכמה
 דכח ומתפשט צנוקי צחינות בל"ך עוזר וכו'
 אח"כ מסתלקין כמוחין מהוך כנוקי ועומדים
 ע"ג רישא דז"ל, וצכריעות אי ממשיכין ו"ק דאחי
 דאחי ואחי דפנים דחכמה דכח לחצ"ד חג"ת
 דז"ל, וכחכמה נותנת שאר כמוחין דכח לצינה,
 ותקף נמשך ג"כ ו"ק דאחי דאחי דפנים דצינה
 דכח לחצ"ד חג"ת דז"ל, וכעד"ז בהשלים חר"ב
 דכח צכריעות חקופות דמגן הצרכס וכחכמה
 היא נע"ג רישא דז"ל לגופא דז"ל אבל כולם

היו כלולים בחכמה, וכחכמה נתנה לצינה שאריות
 כמוחין, וכעד"ז צמודים כפושב נותנת כמוחין
 לחסדים דדעה דכח וממשיכים צז"ל ע"י
 צכריעות וזקופות וכחכמה מחסדים דדעה
 דכח ע"ג רישא דז"ל, וכעד"ז צכטוב שגן
 כמוחין דגבורות דדעה דכח נמשך מספחים
 דדעה דכח, ונתשכין צז"ל ע"י צכריעות
 וזקופות, וכחכמה מגבורות דדעה דכח
 ע"ג רישא דז"ל כי כולם היו כלולים בחכמה
 ע"ג רישא דז"ל וזה נותן לזה נמלא שחכמה
 היא מחכמה דכח כמ"ש צבדמה רחבי"ג אבל
 היא נע"ג רישא דז"ל שהוא מחוי"ג דכח
 דחוי"ג דכ"י דישכרית ונתשכין ע"י הצפונה
 הנק' אימא לחוי"ג חר"ב דכח דחוי"ג גב"י
 דצינה דז"ל ועיון מ"ש צזה צכשמות על"ג נכר
 [ד"ג ע"ב] וכו' ע"ל מהר"ב שד"כ יל"י :

ועיין ג"כ להרב שגן לענין [דפ"ט
 ע"ל] שצמד צקופות זו וע"י"ג מה
 שחוקן וכו' ע"ל :

קמ"ג) שאלה כחצ צככ"ז [דל"ב ע"ד]
 וז"ל צכוח כנוקי אצ"ל
 לריכב ליגדל צכל שיטור קומת ז"ל סל"ו וכו'
 וצכיותה סצ"פ ונכנסת צכ נכ"י דאימא לריכב
 ליגדל צכל קומת ז"ל וכו' אח"כ מסתלקים
 ממנה נכ"י דאימא וכו' השאר מן פפוח דז"ל
 ולמטה ע"כ ל"ל שא"כ נקודת האחי היא
 נשארית צכל קומת ז"ל שכ"י כ' צצ"ת שער ל"ד
 פ"ב כלל ח' וצכגהת כשנ"ש שס צקודת האחי
 אינה מתפשטת יעו"ש אבל נקודת הפנים
 כשנסתלקים נעמה נכ"י דאימא ל"ל תכ"כ עד
 החזה ואח"כ מתפשטת עד כעצרה וכשנמשך
 לה הארת מוחין דפנים ע"י ז"ל נגדלת עד
 החזה כגודע ל"כ כשחזרת נקודת האחי לפנים
 היא עומדת אחורי נקודת הפנים ואין אפשר
 שתכ"כ נקודת האחי נקומת ז"ל ונקודת הפנים
 תכ"כ מהחזה דז"ל ולמטה כחן ששניכס לריכב
 לכוח פלגוף כבולל דנוקי כו"ע"ל :

תשובה מ"ש צצ"ת וצכגהת כשנ"ש כנ"ז
 שנקודת האחי דנוקי אינה מתפשטת
 היינו צעת שחזרת לפנים ועומדת אחורי נקודת
 הפנים אז אין מיעוט צנקודת האחי כחן צללס
 דאחי דאימא נשאר צחוכ"ל ולא צסתלק ממנה
 ואח"כ

תשובה לחקירה הא' כתוב בספר "עלי נכרי" אות מ"ה (דמיו ע"צ) וז"ל יש להכריח שמסתלקין כמוהין דאחי דהוי"צ חוי"ג דכתר ועולים כולם צמוד מ"ן להמשיך מוחין דפניה שלהם דאל"כ כינר נמשכין מוחין דפניה צלי בעלמא מ"ן ואף שצתיבה באהבה אף כתוב צסידור רק להעלות מ"ן מכויל אכצב דהיק"ק מרפ"ח דפנים דצינח דזו"ן עד כזו"ן ולהעלותם עם פרלוף האחי דחכמה דכתר דז"א ולכוזיאם מחוכו מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין לנו מכוניס צו וי"ל כיון שבעיקר כוא שורש החכמה לא עלו צשם שאר בערשים טכדי"ק נהלא שזריך לעלות למ"ן די ללמים דהוי"צ חוי"ג דכתר דאחי דישי"ם הנקרא ללם דפנים דאחי :

ולחקירה ב' אס נכנסין צנוקי צמלך עוזר ג' ללמים כולם או רק חכמה דכתר שצבס ודאי שאין נכנס רק חכמה דכתר דאר"פ דפנים ודפנים דאחי וזה מוכרח מהסידור שברי כשמסתלקין כמוהין מהנוקי כתוב צסידור שמתמעטת כנוקי ויורדה עד כנגד החזק דז"א וזה מוכרח להיות רק צהכמה דכתר יען שצכריעה אי נמשך ו"ק דאחי דאחי ודאחי דפנים לז"א וממנו נמשך הארכ לנוקי דצינח דכתר ולהעלותה עד היסוד דז"א כנז' וכיולא צזה כתוב צמודים וצכטוב שמך צנוקי דחוי"ג דכתר יעו"ש ואס נאמר שנכנסו צמלך עוזר כל כמוהין א"כ כשנתמעטה כנוקי נשאר כל כדי סוגים עד כהזכ או עד היסוד. ואיך מכוניס להעלותם עד היסוד ואח"כ עד כנו"ה ועד כהזכ אלא ודאי כמ"ש שכל כוא צהכמה דכתר דאר"פ דפנים ודפנים דאחי ונגדלת נקודת הפנים דחכמה דכתר דנוקי דז"א דוקא וכיע"א. מכמגיב נר"ו :

התשובה צתיבה באהבה עולים רפ"ח דאר"פ דפנים עד ע"צ ס"ג דא"ק ונתקנים ואח"כ יורדין כמוהין דפנים כולם ונתנים לחכמה דכתר וכצד נתקן מוח חכמה דכתר ומתפשט צנוקי צתיבות מלך עוזר וכי אה"כ מסתלקין כמוהין מהוך כנוקי ועומדים ע"ג רישא דז"א. וצכריעה אי ממשכין ו"ק דאחי דאחי ואחי דפנים דחכמה דכתר לחצ"ד חג"ח דז"א. וכחכמה נותנת שאר כמוהין דכתר לצינח. ותכף נמשך ג"כ ו"ק דאחי דאחי דאחי דפנים דצינח דכתר לחצ"ד חג"ח דז"א. וכעד"ז צהשלום חוי"צ דכתר צכריעות וקיפות דמגן אצרהם וכחמשכה כוא נע"ג רישא דז"א לגופא דז"א אצל כולם כיו כללים צהכמה. וכחכמה צתבה לצינח שאריות כמוהין. וכעד"ז צמודים כצבס נותנת כמוהין לחסדים דדעת דכתר ונמשכים צז"א ע"י ככריעות וכזקיפות וכחמשכה מהסדים דדעת דכתר שעי"ג רישא דז"א. וכעד"ז צכטוב שמך כמוהין דגבורות דדעת דכתר נמשך מהסדים דדעת דכתר. ונמשכין צז"א ע"י ככריעות וכזקיפות. וכחמשכה מגבורות דדעת דכתר שעי"ג רישא דז"א כיו כולם כיו כללים צהכמה ע"ג רישא דז"א וזה נותן לזה ממלא שכהמשכה כוא מהכמה דכתר כמ"ש צכקדמת רחבי"ז אפל כוא מע"ג רישא דז"א שכולא נחוי"צ חוי"ג דכתר דחוי"צ דנכ"י דישכרית ועמשכין ע"י כתפוצה הנקי אימא לחוי"צ חוי"ג דכתר דחוי"צ נכ"י דצינח דז"א ועיין מ"ש צזה צכשמוות. על"ז נכר [ד"ג ע"צ] וכיע"א מוכרי"ג שדי"כ וצ"ה :

ועיין ג"כ להרב שמך ששן לשכ"ץ [דע"ט ע"א] שעתד צקושיא זו ועי"ש מה שחירץ וכיע"א :

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר¹, מתוך] חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם די"ש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

אֱוָהוּיָוָה אֱוָהוּיָוָה
יְוָהוּוָה יְוָהוּוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָו הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
א-י-ו-ה

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָו הִי
יְוָד הִי וְאָו הִי
יְוָד הִי וְוָה הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְאָו הִי
יְיָ הִי וְהוָה
יְוָד הִי וְאָו הִי

1. ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דייסו"ת המלוכשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חו"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה[חכמה דכתר, דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, [ל]תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד¹

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח בינה

אֱלֹהִים יְהוָה

אֱלֹהִים יְהוָה

אֱלֹהִים יְהוָה

אֱלֹהִים יְהוָה

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח חכמה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

1. עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המועיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם) זה מפורש. וכן ע"י עח"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' ו'א

חסדים

אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' ו'א ה'

ג' כלי דעת דנוקבא

יוד ה' וו ה'

יוד, יוד ה', יוד ה' וו, יוד ה' וו ה'
יוד, יוד ה', יוד ה' ו'א, יוד ה' ו'א ה'

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה'א יוד
אֶלֶף ה'ה יוד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֶלֶף

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יוד ה' ו'ו
יוד ה' ו'א
יוד ה'א ו'א
יוד ה'ה וו

ג' כלי חסד דנוקבא

אֶלֶף ל'מ'ד
אֶלֶף, אֶלֶף ל'מ'ד
אֶל

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח בינה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח חכמה

יוֹד הִי וִיו
יוֹד הִי וָא
יוֹד הֶא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אֵל, אֵלֵה, אֵלֵהִי, אֵלֵהִים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שִׁ, שְׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְיָ יְהוִה יְהוָה
ג' כלי מלכות דנוקבא
אַלְפַּי דְּלֵת נוּן יוֹד
אָדָּן אֲדָנִי אֲדָנִי

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ועתה¹ לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותק) [עג:] שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אֲבָגָד הוֹזֶזֶט יִכְלֵמִנְס עִפְצֵקֶר שֵׁת
אֲבָגָד הוֹזֶזֶט יִכְלֵמִנְס עִפְצֵקֶר שֵׁת

ומכללותם (כ"ב אתוון),
נעשה כלי יסודה

והם המ"ן דילה **מנצפך**
והותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדנ"י גי' שכ"ה, גי' נער"ה

אֲדָנִי אֲדָנִי אֲדָנִי אֲדָנִי אֲדָנִי

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס² עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך, שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יֵאֱהִי הוֹיָה
יֵאֱהִי הוֹיָה
יֵאֱהִי הוֹיָה

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

יְיָ יְהוִה יְהוָה
יֹד, יוֹד הֵה, יוֹד הֵה וו, יוֹד הֵה וו הֵה

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח), ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

³ יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

ע"ב	יֹד הֵי וִיו הֵי	א	ולייחדם ע"י	א	י	סקילה
ס"ג	יֹד הֵי וְאוּ הֵי	ה	ולייחדם ע"י	ה	ד	שריפה
מ"ה	יֹד הֵא וְאוּ הֵא	י	ולייחדם ע"י	י	ו	הרג
ב"ן	יֹד הֵה וו הֵה	ה	ולייחדם ע"י	ה	י	חנק

- ע"י באתי לגני ח"א דף צ' רע"ב, ב' צירים וב' דלתות נעשה בפועל באטמ"ח (ר"ף).
- ע"י כרם שלמה ח"ו דף רפ"ג ע"ב (בגד"מ ח"ו דף ב"ד, על ע"ח שער כ' פ"ט אות ב'). נראה שהה"ס פירושו הבו"ג שכבר נמשכו, ולא המשכה חדשה.
- קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב. אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכונן זה לפני העלאת רפ"ה ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכונן בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה (פנים)¹ < דיססו"ת [עבור ארבעת השורשים]

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

מדרגה ז'

בירורי ב"ן דע"י, ואבא
וז"א.

יוד הי ויו הי

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד

מדרגה ה' וז'

בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א.

אותיות

יוד הי ואו הי

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה

מספר

יוד הי ואו הי

מדרגה ג' וז'

בירורי ב"ן דא"א,
ויש"ס, ויעקב.

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י

מדרגה ב' שהיא ד'

בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

י יה יהו יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה

יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יהוה

אהיה
יהוה

יהוה

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

וכעד"ז עושים זו"ן ומבררים מבירורי הפנים דיססו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה¹ דאז"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק

1. פנים נקרא חכמה, אחר נקרא בינה.

[עד.]

ע"ב דא"ק לזווג חו"ב דא"ק ס"ג דא"ק
 יו"ד יו"ד יו"ד זווג ע"ב ס"ג דא"ק יו"ד יו"ד יו"ד
איהיה יהיה

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק,
 ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה (חול) דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק, ולזווגם
איהיה יהיה

א* ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק. ואז נבקע היסוד דעתיק, ומתגלים כל
 החו"ג, ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד, ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד פ"ע דנה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק
איהיה יהיה

ב* ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה (אבא) דז"א.

גם לזווג חג"ת פ"א דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א

גם לזווג נה"י פ"ת דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

ד* ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א

ולהמשיך כל המוחין הנז' (דג"פ) לפרצוף חג"ת [דכתר] דבינה (חול) דא"א
 ולזווג פרצוף חג"ת הנז'
איהיה יהיה

א. א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק.
 ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה
 דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקה והדיקנא היא החכמה
 סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א
 נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

ב. צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם
 נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת
 דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות
 המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה
 עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשאר שם
 הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז
 נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם
 זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי
 הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת
 הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ
 מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעיין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ז ע"ש והנלע"ד כתבתי
 וא"ש את"מ.

ג. א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א
 וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעיין יבחר.
 הי"ן: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[עד:]

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין

אלף יוד הי יוד ויו הי

ולהמשיך המוחין לפר' חכמה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך חכמה דבינה (חול) דא"א, שבתוך בינה דאז"א, שהוא חב"ד דפר' הכולל (כללות) דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, ולזווגם (נשיקין)

איהיהיה

[להוריד הטיפה דכללות בנפרד. יחוד גופא בגופא.]

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים, לאבא (חילוף דפנים),

ואבא ממושיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא. [כניסה בצלמים.]

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות דאז"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, והם ישסו"ת הראשונים. ולזווג כל הפרצופים הנז' (העברה הטיפה ליסוד דאימא ותבונה)

איהיהיה

[לידה א'] ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב', והוא מ' דצלם, ושם נשאר שורשו.

ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז', והוא ל' דצלם, ושם נשאר שורשו.

ואז מסתלקים חיות ואורות דחצי התחתון דת"ת ונהי"ם, ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת.

ושארית המוחין [צ'], להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'. (ניתוק הנה"י דטיפה גופנית, לידה ב')

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו*, ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מְלִךְ

מלכות דאחור ופנים דפנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֵהִיָּה	אֵהִיָּה	אֵהִיָּה
יְהוּה	יְהוּה	יְהוּה

בוכו

ג' כלי כתר דנוק'

יְיָ יְיָ יְיָ וְאֵן וְאֵן וְאֵן
 יוּד, יוּד הָא, יוּד הָא וְאֵן, יוּד הָא וְאֵן הָא
 יְיָ, יְיָ הָא, יְיָ הָא, יְיָ הָא וְאֵן

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

א. א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים (לבושים) דנה"י דיש"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל. כלומר, פנים דאח' נשאר ע"ג רישא דז"א בשלב ראשון. אח"כ, כן נכנסים לנוק', יחד עם אחו"פ דפנים. [ע"י פת"ע דף ל"ט רע"ג. ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ב, ש' קל"ד, אבא נכנס ביעקב (מאליו), אימא ברחל.]

1. ע"י שע"ר ח"ב ש' קכ"ג, יעו"ר מצדדים בפנים של ז"א רק לאחר שנבנה הפנים שלהם, בבא"י. כניסת המוחין במלך עוזר, הכל דחו"ב חו"ג דכתר, בתוך שורש החכמה דכתר דנוק', ע"י תיבת באהבה.

[ע.ה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכויות לתפארת

פנים דאחור אֱהִיָּהּ יְהוָה יְוָד הֵי וְיָר הֵי	פנים דאחור אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְוָד הֵי וְיָר הֵי	פנים דאחור אֱהִיָּהּ יְהוָה יְוָד הֵי וְיָר הֵי
אחור דפנים אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה	אחור דפנים אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה	אחור דפנים אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה
פנים דפנים אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה	פנים דפנים אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה	פנים דפנים אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא אֱלֹהִים יְוָד וְיָר אֱלֹהִים יְוָד וְיָר אֱלֹהִים יְוָד וְיָר	ג' כלי חכמה דנוקבא יְוָד וְיָר וְיָר וְיָר יְוָד וְיָר וְיָר וְיָר יְוָד וְיָר וְיָר וְיָר
--	---

ג' כלי דעת דנוקבא
יְוָד וְיָר וְיָר וְיָר
יְוָד וְיָר וְיָר וְיָר
יְוָד וְיָר וְיָר וְיָר

לדחות הג' מלכויות לתפארת דנוק'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בוכו

ג' כלי תפארת דנוק'

אלף למד הי יוד ממ

צבאות

השתפא

ונגדלת הנוק' כשיעור הנה"י שלה.

[עיה:]

ומושייע

להמשיך חג"ת דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות הנה"י לחג"ת והמלכות ליסוד

פנים דאחור

אֵהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֵהִיָּה אֵהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֵהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֵהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֵהִיָּה אֵהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֵהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֵהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֵהִיָּה אֵהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֵהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בוכו

ג' כלי בינה דנוק'

אֵלֶּף וְיוֹד וְוָו וְהָא וְהָא וְהָא וְהָא וְהָא וְהָא
אֵלֶּף וְיוֹד וְוָו וְהָא וְהָא וְהָא וְהָא וְהָא וְהָא
אֵלֶּף וְיוֹד וְוָו וְהָא וְהָא וְהָא וְהָא וְהָא וְהָא

ג' כלי חכמה דנוק'

יְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו
יְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו
יְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו

ג' כלי דעת דנוקבא

יְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו
יְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו
יְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו וְוָו

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יִרְדֵּה הִי וְיִן הִי

פנים דאחור
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יִרְדֵּה הִי וְיִן הִי

פנים דאחור
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יִרְדֵּה הִי וְיִן הִי

אחור דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי גבורה דרחל
יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטִם

ג' כלי ת"ת דרחל
אֱלֹהִים לְמַד הִי יוֹד מִם
צְבָאוֹת
הַשָּׁתֵּפֵא

ג' כלי חסד דרחל
אֱלֹהִים לְמַד
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים לְמַד
אֱלֹהִים

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח' פנים דפנים אח' דפנים פנים דפנים
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל
שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׂדִי
שׁ, שֵׁד, שְׂדִי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

ובמקץ

[עו:]

להמשיך¹ [כ] חב"ד דאח' ופנים דפנים ופנים דאחור ל[כ] חב"ד דנוק',
ולדחות החג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י והמלכות למלכות דנוק'

פנים דאח'	אח' דפנים	פנים דפנים
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי כתר דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
י, יו, יו, יו, יו, יו

פנים דאחור
אֱהִיָּה
יְהוָה
יוד הי ויו הי

פנים דאחור
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יוד הי ויו הי

פנים דאחור
אֱהִיָּה
יְהוָה
יוד הי ויו הי

אחור דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בוכו

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה
י, יו, יו, יו, יו, יו

1. בא"ל ח"א דף צ"ד רע"א.

ג' כלי דעת דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יוד, יוד ה, יוד ה, יוד ה, יוד ה, יוד ה
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'

[עז.]

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אלהים
אכדטם

ג' כלי ת"ת דרחל

אלף למד הי יוד מם
צבאות
השתפא

ג' כלי חסד דרחל

אלף למד
אלף, אלף למד
אל

לדחות הנח"י לנה"י דנוק'

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יוד הי ויך הי

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יוד הי ויך הי

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוּ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹמוֹכָן

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דלת יוד
שׁדי
ש, שׁד, שׁדי

ג' כלי נצח דרחל

אל
א, אל
בם

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוך יוד
אדנײ
א, אד, אדנײ, אדנײ

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד דגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

להמשיך הארה מש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים

תרין תפוחין אלף למוד אלף למוד
חוטמא אלף למוד אלף למוד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' [לכאורה] דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר¹] ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

1. עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב, הקדמת הר"א משען על הכו"ז.

אֶתְּהָ ה"ג מנצפ"ך אשר בחוטמא דז"א כל אחת כלולה מה' והם גי' את"ה¹

מנצפך מנצפך
מנצפך מנצפך

גְּבוּרָה לְעוֹלָם אֱדָנִי.
ר"ת שם אגל"א המתגלה במלכות ע"י שם בוכ"ו, וע"י נגדלת הנוק' בפנים כשיעור קומתה ומתמלא שם אדני

אגלא **בוכו**

**אלף למד פא, דלת למד תיו²,
נון ואו נוו, יוד ואו דלת**

יוד הי'

גם ר"ת גי'

מְזִיחַה מֵתִים
ניצוצות שנתבררו מז' מלכים דעתיק וא"א וגם ניצוצות שנתבררו מז' מלכים דזו"ן לצורך מוחין דז"א גם ניצוצות שעתידין להתברר לצורך הנשיקין והזיווג (בנפ"א)

אֶתְּהָ. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

^בבחורף
**מְשִׁיב הַרוּחַ
וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם**

^אבק"ן
מוֹרִיד הַטָּל
ר"ת מ"ה יוד הא ואו הא

יה"ו דאלפין שגי' ט"ל, כו"ו גי' ט"ל.
יוד הא ואו ט"ל אותיות דעסמ"ב.
להמשיכו לה' אחרונה **יוד הי ויז הי**
הא **יוד הי ואו הי**
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

1. הי"ן: פירוש הדברים הוא שא' דאתה הוא אֶלְף, ות' דאתה עולה ארבע מאות וביחד הם ה' פעמים מנצפ"ך, ועוד ה' כוללים הם ה' דאתה.
2. עי' מזכיר שלום ח"א מערכת א' אות נ' וגם נ"א, עמוד כ"ז, ככה עישו בסידורים.
עי' באתי לגני ח"א דף צ"ו, ביום חול יש 34 אותיות אֶתְּהָ, בר"ח ובשבת יש 35 אֶתְּהָ.
- א. ואם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חוזר לראש.
- ב. ואם אמר מוריד הטל אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל זֵבִים בְּחֶסֶד גִּי יוֹד הִי וְיוֹ הִי, מְזַלְזֵה גִי יוֹד הִי וְאוֹ הִי מִתִּים

ניצוצות שנתבררו מז"מ דא"א

וגם ניצוצות שנתבררו מז"מ דזו"ן לצורך מוחין דאחור דיעקב

וגם ניצוצות שעתידין להתברר לצורך הנשיקין והזיווג (בנפ"א)

[פ.ד.]

בְּרַחֲמֵי רַבִּים. סוּמָךְ אַכְדָּטִים נוֹפְלִים זו"ן וְרוּפָא זוּלִים,

וּמִתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךְ

בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ, מְלַךְ יַמִּית וּמְזַלְזֵה

ניצוצות שנתבררו מז"מ דיסו"ת

וגם ניצוצות שנתבררו מז"מ דזו"ן לצורך מוחין דאחור דרחל

וגם ניצוצות שעתידין להתברר לצורך הנשיקין והזיווג (בנפ"א)

וּמְצַמֵּינֵי יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַזְיִיז מִתִּים:

ניצוצות שנתבררו מז"מ דז"א

וגם ניצוצות שנתבררו מז"מ דזו"ן לצורך מוחין דפנים דיעקב

וגם ניצוצות שעתידין להתברר לצורך הנשיקין והזיווג (בנפ"א)

יאהדוניה
אדון הכל
היה הוא ויהיה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

להמשיך בג"ה דאחו"פ דפנים דחכמה דכתר דיסו"ת

אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף רהא יוד רהא
אלף רהא יוד רהא
א-ה-י-ה

בשם ע"ב דס"ג דז"א, מחבק לנוק' בשמאלו.

יוד הי ואו הי י אותיות ע"ה גי' אכדטם
יוד הי ואו הי ס"ג

¹ תיקון לכעס למנחה

יוד י הי ה ואו ו הי ה ס"ג - הוי"ה (בניקוד אלהי"ם)

בין המצרים: [יכוין בהוי"ה זו שתאיר בחילופה] יהוה כו"ז

מִזְלֵי הַמֵּתִים:

ניצוצות שנתבררו מז"מ דנוק'
וגם ניצוצות שנתבררו מז"מ דזו"ן לצורך המוחין דפנים דרחל
וגם ניצוצות שעתידין להתברר לצורך הנשיקין והזיווג (בנפ"א)

בחזרת העמידה אומרים כאן קדושה, לכוונות עבור לעמוד קסג

נְקַדְיִשְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנַעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּשֻׁלָּשִׁים לְךָ קֹדֶשׁהּ,
וְכֵן כְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
לְעַמְתָּם מִשְׂבָּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ, וּבְדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ כְּתוּב לְאֹמַר:
מְלֵא יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֶרֶךְ וָדָר הַלְלוּנִי:

1. עיין ש' רוה"ק די"ז ע"ב [י"ג סוף ע"ד] יחוד ט"ו.

[פ"ט]

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל גִּי' יוֹד הֵה וּו הֵה
יּוֹם יְהִלְלוּךָ סֶלָה.

[פ"ט]

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יְהוָה הוּא הוּא
יְהוָה הוּא הוּא

להמשיך דת"י דאח' ופנים דפנים דחכמה דכתר דישסו"ת, לג' כלי דעת דז"א דניקוד הנו'

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהוּ	אֱהִיָּהוּ	אֱהִיָּהוּ	אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ	יְהוָהוּ	יְהוָהוּ	יְהוָהוּ

ג' כלי דעת דז"א

יּוֹד הֵי וְיָו הֵי
יּוֹד הֵי וְאָו הֵי
יּוֹד הֵה וּו הֵה

ז"א מחבק לנוק' עם קו אמצעי דיליה ע"י

יְהוָה יּוֹד הֵה וְאָו הֵה

להמשיך ה"ג דרך מעבר יב"ק שבגרון, אל דעת הנוק', וק"ל יב"ק לע"ה גי' גר"ם

יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי דעת דנוק'

יּוֹד הֵה וּו הֵה

יּוֹד, יּוֹד הֵה, יּוֹד הֵה וּו, יּוֹד הֵה וּו הֵה

יּוֹד, יּוֹד הֵה, יּוֹד הֵה וְאָו, יּוֹד הֵה וְאָו הֵה

תיקון לכעס לערבית

יּוֹד אֵ הֵה ד וְאָו זֵ הֵה י

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: יְהוָה מִצְרַיִם

הַאֵל הַקָּדוֹשׁ:

[ע"ג]

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלִמֵּד לְאַנּוֹשׁ בִּינָה.